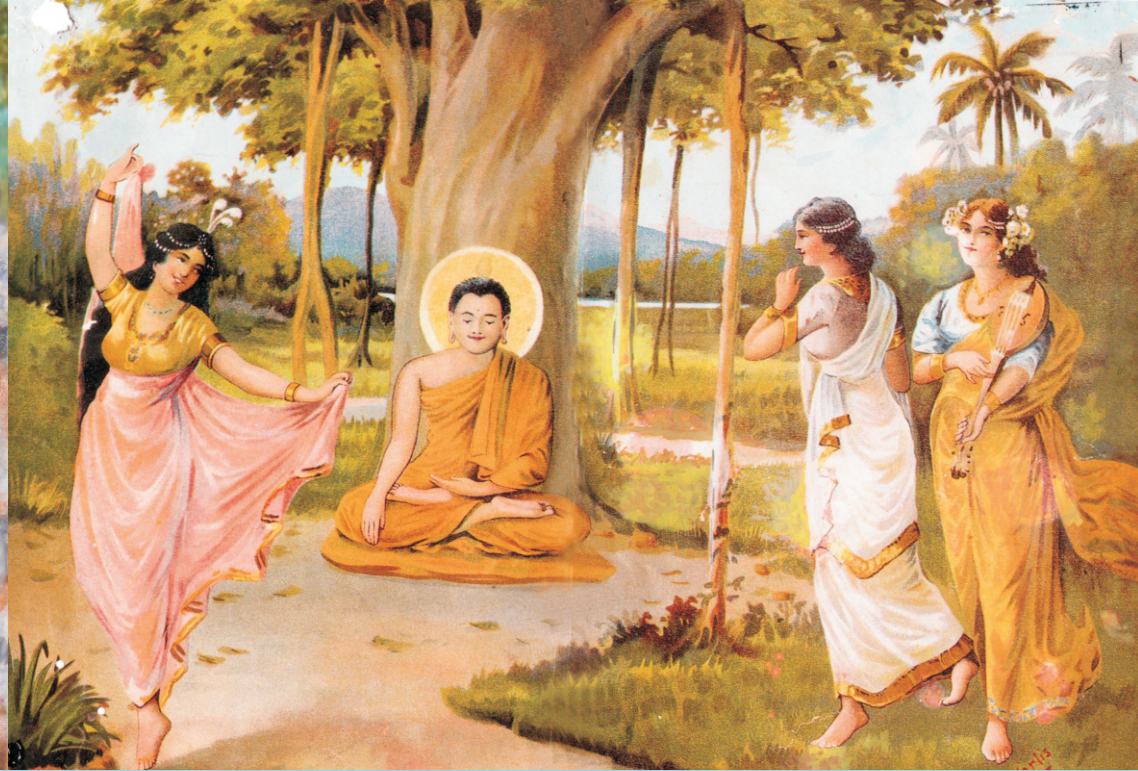

කාමිහාදු දුජා කථා

සංස්කරණය
දුජය අකුරේගොඩ රතනසාර හිමි.

2013 වසරේ සමස්ත ලෝකයේ ප්‍රමුඛ අවධානය දිනූ අතිශය සංවේදී ජායාරූප 10 අතරට ශ්‍රී ලංකාවෙන් එක්වූ ජායාරූපය ශ්‍රී මේ. සුජයන්තර බෝවත්තේ ඉන්දුරතන නිමියන් ගව කාතනය හා අනාගමික කරණයට විරෝධය දක්වමින් කරන ලද මේ ජීවිත සුජාව අපේ යුගයේ ඉතිහාසයට එක්වන අනුදාර සංසිද්ධියක් වන බව ද ජනසන්නර ප්‍රවෘත්ති මාධ්‍ය සඳහන් කරයි.

(<http://in.yahoo.com> - Yahoo india home page)

කාඩුහාදු පුජා කථා

අංක : 26

සංස්කරණය
පුජ්‍ය අතුරේගොඩ රතනසාර හිමි.

පෙරවදන

ශ්‍රීමත් අප ගෞරවම බුදුරජාණන් වහන්සේගේ පරිනිර්වානයෙන් පසු අප වෙත දායාද වූයේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මහා කරුණාවෙන් දේශනා කොට වදාළ ශ්‍රී සද්ධර්මයයි. ඒ උතුම් ධර්මය වශයෙන් අසුභාර දහසකි. පිටක වශයෙන් විනය සූත්‍ර අභිධර්මය යැයි තෙවැදෑරුම් වෙයි. මෙම උතුම් ත්‍රිපිටකය තුලින් බිඳක් හෝ ධර්මදාන වශයෙන් සැදෑ සිතින් ලේඛන ගත කොට මුද්‍රණය කරවා මහ ජනතාව අතට පත් කිරීමෙන් කියා නිමකළ නොහැකි උතුම් ආනිසංසයක් ලැබෙනු ඇත. මෙම උතුම් ධර්ම දානයෙහි වටිනාකම දන්නා එමෙන්ම කළ ගුණ සලකන පූජ්‍ය අකුරේගොඩ රතනසාර හිමිපාණන් වහන්සේ විසින් අපගේ උපන් දිනය වෙනුවෙන් ‘සාධුනාද පූජා කථා’ නමින් ඉතා වටිනා දහම් ග්‍රන්ථයක් වශයෙන් මෙම පොත මුද්‍රණය කරන ලදී.

මීට පෙරද උන්වහන්සේ විසින් අපට උපහාර පිණිස දහම් ග්‍රන්ථ කීපයක් මුද්‍රණය කොට මනා ලෙස සම්පාදනය කරන ලදී. අති පූජනීය කහගොල්ලේ ස්වාමීන් වහන්සේගේ උපන් දිනය වෙනුවෙන්ද තවත් වටිනා ග්‍රන්ථයක් සම්පාදනය වෙමින් ඇත. මේ ආකාරයේ වටිනා ධර්ම සේවාවක් ඉටුකරන පූජනීය අකුරේගොඩ රතනසාර ස්වාමීන් වහන්සේට මේ උතුම් කුසල් බලයෙන් අපල උවදුරු, කරදර පීඩා දුරින්ම දුරුවී නිදුක් නිරෝගී සුව දිසාසිරි වේවායි ! ප්‍රාර්ථනා කරමි.

පවත් වී වදාළ අති පූජනීය කඩවැද්දුව ජනවංස මාහිමිපාණන් වහන්සේද, අති පූජනීය නා උයනේ අරියධම් මාහිමිපාණන් වහන්සේටද, අපවත් වී වදාළ සියලු ස්වාමීන් වහන්සේලාටද අමා නිවන් සුව වේවා ! අකුරේගොඩ ස්වාමීන් වහන්සේගේ පරලෝ සැපත් ආදරණීය මව් දෙමව් පියන් ප්‍රධාන ඔබ අප සියලු දෙනා නමින් මිය ගිය සියලු ඥාතීන්ට නිවන් සුව පිණිස වේවා ! වර්ථමාන යෝග්‍යාශ්‍රාමාධිපති අති පූජනීය පහලවිටිඹල ජනානඤ්ඤ මාහිමිපාණන් වහන්සේටද, ලේඛකාධිකාරී

පූජනීය කහගොල්ලේ සෝමවංස ස්වාමීන් වහන්සේ ප්‍රධාන ඔබ අප සැම දෙනාට ද, මුද්‍රණ වියදම් දරූ සියලු පිංචතුන්ටද, ඒ සියලු දෙනා වෙනුවෙන් මියගිය ඥාතීන්ටද දෙවියන් සහිත සියලු ලෝවැසි සත්වයන්ට මෙපිං බලෙන් අමාමහ නිවන් සුව ලැබේවා !

සියලු දෙනා ලොව සුවපත් වේවා !

මෙයට,
මෙතැනි,
ලග්ගල කල්‍යාණවංස හිමි.

ගල්දූව ආරණ්‍ය,
කහව,
අම්බලන්ගොඩ.
2016.10.14 දින.

නමො තසස භගවතො අරහතො සමමා සම්බුද්ධසස !!!

තවද අප භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ධර්මාරාධනාවෙහි මහා බ්‍රහ්මයාගෙන් ලද සාධුනාද පූජා නම් කවරහද? යත් :-

මෙසේ දීපංකර පාදමූලයෙහි පටන් අනුක්‍රමයෙන් වැඩ බෝ මැඩ වැඩහිඳ මරසෙන් බලබිඳ සම්මා සම්බුඬ රාජ්‍යයට පත්ව උදන් පවත්වා එම වජ්‍රසානයෙහිම ලෝවැඩ වඩා හුන්නාවූ අපගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ සිතා වදාළ සේක. සාරාසංඛ්‍ය මහා කල්ප ලක්‍ෂ්‍යයක් පුරා ඇස්, ඉස්, මස්, ලේ, අශ්‍රු දරුවන් දන්දී බොහෝ දුක් ගෙන බෝධි සම්භාර පුරා මේ වජ්‍රාසනය හා ශ්‍රී මහා බෝධිය ලදිමි. මේ පයඝීඨිකය නම් මාගේ ජය පයඝීඨිකයය, මේ බෝධිය නම් මාගේ ජය බෝධියයි, මාරයා මවාලූ කල්පාන්ත වාතයක් සේ පඵත ඔසවා දිවෙන ඒසා මහත් සැඩ පවනෙහි පත්‍රාඬිකුරයකුන් නොසැලින.

මම මෙම ආසනයෙහි බෝ කඳට පිටදී වැඩහිඳ කෙළෙසුන් ගෙවා බුදු බවට පත්ව මුළුලෝ මුදුන්පත් වීමි. මෙකී මෙකී කාරණයෙන් මෙම විදුරස්න මට බොහෝ උපකාරී විය. ඒ හැර නොනැගෙමිසි සිතා කෙළ ලක්‍ෂ ගණන් සමවත් සමවැද සත් දවසක් පුරා නොසැලී වැඩහිඳ එම වජ්‍රාසනයෙහිම දවස් යැවූ සේක. එසේ වැඩහිඳිනා කල ඇතැම් දෙවියෝ සිතන්නාහු සිඬාර්ථ කුමාරයාණන් වහන්සේ වජ්‍රසානය හැර නොනැගෙති. තවම බුදුවී නැතුව ඇති. තවම බුඬ කෘතිය නිම නැතිව ඇතිය.

මෙසේ පළමුවන සතියෙහි වජ්‍රසානයෙහි එල සමාපත්තියෙන් වැඩහිඳ දෙවියන්ගේ සැකය නැති කරමිසි සිතා දෙවන සතියෙහි වජ්‍රසානයෙන් අහසට නැගී මොහොතක් පෙළහර පා දෙවියන්ගේ සැක දුරු කොට ශ්‍රී මහා බෝධියට ඊසාන කොටසට අහසින් බැස මට පිහිට වූ මේ වජ්‍රසානයට සහ ශ්‍රී මහා බෝධියට ප්‍රිය වස්තුවක් පුදමිසි සිතා ඇසිපිය නොසොල්වා අනිමිස ලෝචනයෙන් බෝ කඳ බලා සිට ඉන්ද්‍රණීල මාණිකා සඟලක් පුදන්නාසේ තමන් වහන්සේගේ පස් පැයෙන් දිලිසෙන ඇස් සඟලින් අනිමිස ලෝචන නම් පූජාවක් කොට දින හතක් ධ්‍යාන සුවයෙන් වැඩ සිටි සේක. ඒ වැඩ සිටි ස්ථානය දැන් අනිමිස ලෝචන නම් වෛත්‍යක් තිබේ.

මෙසේ වැඩසිටි ස්ථානයට හා අතරහි පූච්ච සක්වල මුඛපාඨයෙහි පටන් පශ්චිම සක්වල මුඛපාඨය දක්වා දෙවියෝ රුවන් සක්මණක් මැවූහ. බුදුරජාණන් වහන්සේ මෙසේ දෙවන සතියෙහි අනිමිස ලෝචන පූජාවෙන් දවස් යවා තුන්වන සතියෙහි දෙවියන් මැවූ එම රුවන් සක්මණෙහි සක්මන් කළ සේක. එම ස්ථානය දැන් රත්නවංක්‍රමණ වෛත්‍ය නම් වේ.

ඉන්පසු දෙවියෝ ශ්‍රී මහා බෝධියට වායව්‍ය කොණෙහි රුවන් ගෙයක් මැවූහ. එකල ස්වාමී දරුවෝ තුන්වන සතියෙහි රුවන් සක්මනින් මෙසේ දවස් යවා සතරවන සතියෙහි දෙවියන් මැවූ රුවන් ගෙට සක්මනින් බැස පලක් බැඳ වැඩසිට රාජ්‍යයක් ලද්දාවූ සක්විති රජතු නොයෙක් රුවණින් පිරු භාණ්ඩාගාර වල දොරවල් විවෘත කොට සිත් සේ වෙන වෙන නන් විසිතුරු රුවන් බලා අගය කොට ලේකම් බලා සතුටු වන්නා සේ, මාගේ ඒ සඹම් වක්‍රවර්ථීන් වහන්සේද බුඹ රාජ්‍යය ලද්දින් සඹම් නමැති රත්න සමූහයන් සන්දවසක් පුරා විශේෂයෙන් වෙන වෙන බලා වදාළ සේක. කෙසේ බැලූ සේකද ? යන් :-

මම බුඹ රාජ්‍යය ලබා පන්සාලිස් අවුරුද්දක් ඉඳ බුඹ ශ්‍රී විඳිමිසි මාගේ ශාසනයෙහිම ශාරීපුත්‍ර ස්ථවිර ප්‍රධාන අසීති මහා ශ්‍රාකාදි කෝටි ගණන් භික්‍ෂු ගණයා වන්ද සුයඹී දිව්‍ය පුත්‍රයන් සේ ශොභාවත්ව මාගේ ශාසනය බබලවති. මාගේ මේ ශාසනය මෙයින් මතු පන්දහසක් අවුරුදු පවතී. මාගේ භික්‍ෂූන්ට අනුශාසනා පිණිස විනය පිටකය දේශනා කරමි. විනයය ජනයන් නිසා සූත්‍ර පිටකය දේශනා කරමි. මාගේ ප්‍රඥාවේ සාරය දක්වා දිව්‍ය බ්‍රහ්මයන්ට විජම් පිටකය දේශනා කරමි. මෙසේ සංකෂ්පයෙන් තුන්පිටකය කල්පනා කොට බලා වෙන වෙනම පරීක්‍ෂා කරන්නාවූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ, තවද විනය පිටකයෙහි පරිජ් නම් මේය, පවිතිය නම් මේය, මහවග විනය නම් මේය, සුඵවග නම් වූ විනය නම් මේය, පරිවාර නම් මේය, එයට සමන්තපාසාදිකා නම් වූ විනය අටුවා නම් මේය, සාරාර්ථදීපනි නම් වූ විනය ටීකා වශයෙන් නව අසුදහස් දෙසිය පණස් ග්‍රන්ත සංඛ්‍යාවෙක, යි බලා දැනගත් සේක.

තවද දෙවෙනි සූත්‍ර පිටකයට වැද එහි පඤ්ච මහා සඟියක් දක පළමුවන දික් සඟියෙහි ශීලස්කන්ද වර්ගය නම් මේය, මහා වර්ගය නම් මේය, පාලි වර්ගය නම් මේයයි. තුන් වර්ගයක් දක්ක. දෙවන මධ්‍යම සඟියෙහි මූල පණස නම් මේය, මජ්ඣිම පණ්ණාස නම් මේය, උපරි පණ්ණාසනම් මේයයි තුන් පණ්ණාසයක් දක්ක. තවද තුන්වන සංයුත් සඟියෙහි ශත වර්ගය නම් මේය. නිදාන වර්ගය නම් මේය, ස්කන්ධ වර්ගය නම් මේය, සළායතන වර්ගය නම් මේය, මහා වර්ගය නම් මේය, පඤ්ච මහා වර්ගයක් දුටු සේක.

තවද සතරවන වූ අංගුත්තර සඟියෙහි එක - දෙක තිකනිපාත නම් මේය, චතුක්ක නිපාත නම් මේය, ඡ - සත්තක නිපාත නම් මේය, අට්ඨ - නවක නිපාත නම් මේය, දසෙකාදාස නිපාත නම් යයි ඡටි ප්‍රකාරයක් දක්ක. තවද පස්වන කුදුගොත් නම් සඟියෙහි වූල නිදේශ නම් මේය, මහා නිර්දේශ නම් මේය, ප්‍රති සම්හිදා නම් මේය, මහා වර්ගය නම් මේය, ජාතක පාඨ නම් මේය, නෙත් පවුරුණු නම් මේයයි හයප්‍රකාරයක් දුටු සේක.

තවද සුමංගල විලාසිනි නම් වූ සුත්‍ර අටුවා මේය, ප්‍රපඤ්ච සුදනී නම් වූ සුත්‍ර අටුවා මේය, සාරාර්ථ ප්‍රකාශනි නම් වූ සුත්‍ර අටුවා මේය, මනොරථ පුරණී නම් වූ සුත්‍ර අටුවා මේය, සඛමී ජොතිකා නම් වූ සුත්‍ර අටුවා මේය, ප්‍රතිසම්භිදා නම් වූ සුත්‍ර අටුවා මේය, පරමාර්ථ ජෝතිකා නම් වූ සුත්‍ර අටුවා මේය, උදාන නම්වූ සුත්‍ර අටුවා මේය, විමාන වස්තු නම් වූ සුත්‍ර අටුවා මේය, ප්‍රේත වස්තු නම් වූ සුත්‍ර අටුවා මේය, ථෙරගාථා නම් වූ සුත්‍ර අටුවා මේය, ථෙරගාථා නම් වූ සුත්‍ර අටුවා මේය, වයභී පිටක නම් වූ සුත්‍ර අටුවා මේය, බුඞ වංශ නම් වූ සුත්‍ර අටුවා මේය, ධම්පියා නම් වූ සුත්‍ර අටුවා මේය, පන්සිය පණස් ජාතක නම් වූ සුත්‍ර අටුවා මේය, විසුඬිමාගී නම් වූ සුත්‍ර අටුවා නම් මේය, නෙත් පවුරුණු නම් වූ සුත්‍ර අටුවා නම් මේයයි මෙසේ සුත්‍ර පිටකයට වැද වෙන වෙනම බලා තමන් වහන්සේගේ ශ්‍රී මුඛයෙන් වදාරණ පාළි සහ අටුවා කථා භාරලක්ෂ එකොළොස් දහස් පන්සියයක් ග්‍රන්තයෙන් සම්පූර්ණ වී යයි මෙසේ සුත්‍ර පිටකය දැක්ක.

තවද අභිධම්ම පිටකයට වැද දම්සගුණ නම් වූ විජම්පාලි මේය, පුද්ගල ප්‍රඥප්ති නම් වූ විජම්පාලි මේය, කථා වස්තු නම් වූ විජම්පාලි මේය, යමක නම් වූ විජම්පාලි මේය, පට්ඨාන නම් වූ විජම්පාලි මේය, අර්ථසාලිනි නම් වූ විජම්පාලි මේය, සම්මෝහ විනෝදනී නම් වූ විජම්පාලි මේය පඤ්ඤක නම් වූ විජම්පාලි මේයයි මෙසේ විජම් පිටකයෙහි ශ්‍රී මුඛ පාළි හා අටුවා කථා එක්ලක්ෂ විසිදහස් දෙසිය පණස් ග්‍රන්ථ සංඛ්‍යාවකැයි දැක්ක.

මෙසේ තුන් පිටකය මුල පටන් අග දක්වාය. අග පටන් මුල දක්වාය. දෙකෙළවර පටන් මැද දක්වාය. මැද පටන් දෙකෙළවර දක්වා යයි මෙසේ අනුලෝම ප්‍රතිලෝමාදී වශයෙන් සකසා පරීක්ෂා කොට බලා වදාර තවද, ඒ මාගේ ධම්ම සංඛ්‍යාව විශේෂයෙන් බලන්නම් රස වසයෙන් එකක් වෙයි, පිටක වශයෙන් තුනක් වෙයි, නිකාය වශයෙන් පහක් වෙයි, අඬග වශයෙන් නවයක් වෙයි, ස්කන්ධ වශයෙන් සුවාසු දහසක් පමණ වෙයි. ශ්‍රී මුඛ පාළි වශයෙන් මමම කරුණු ලබන්නාවූ දේශනාවෝ දෙලක්ෂ හත්තැ පන්දහස් දෙසිය පණහක් පමණ ග්‍රන්ථ සංඛ්‍යාවෝ වෙති.

මතු ශ්‍රීලංකාද්වීපයෙහිදී මහා කල්ප ලක්ෂයක් පෙරුම්පුරා ආ බුද්ධ සෝම නම් ආචාර්ය ස්ථවිරයන් විසින් මාගේ අභිප්‍රාය දැන ලියන ලද අටුවා කථා වශයෙන් තුන් ලක්ෂ හැට එක්දහස් හත්සිය පණහක් ග්‍රන්ථ සංඛ්‍යාවෝ පමණ වෙති.

ඒ මාගේ කථාවෝ හැමදෙනම ග්‍රන්ථ සංඛ්‍යාවෙන් හය ලක්ෂ තිස්හත් දහසක් පමණ වෙති. හණ්ඩාර සංඛ්‍යාවෙන් විසිපන් ලක්ෂ හතළිස් අටදහසක් බණවර වෙති. අක්ෂර ගණනින් දෙකෙළ තුන් ලක්ෂ අසූහාරදහසක් අක්ෂරයෙන් පිරුණේය. ණය වශයෙන් අසංඛ්‍ය ගණන් ණයය. එ මාගේ සියළු ධම්ම සමූහයෝම අවිනශ්ඨව පන්දහසක් අවුරුදු පවත්වානුයයි මෙසේ මාගේ ස්වාමී දරුවෝ **“අනෙක ජාති සංසාරං”** කියා පළමු ඔසොවාගත් ශබ්දයෙහි පටන් ගෙන අවසානයේ පිරිණිවන් මංවකයෙහි නැවත නොනැගිටින සිංහ සෙසියාවෙන් හිඳිමින් **“අප්‍රමාදෙන භික්ඛවෙ සමපාදෙථ”** යන මේ ශබ්දය අවසන් කොට ඇති සියළු ධම්ම සමූහයන් ඒ දෙවියන් මැවූ රුවන් ගෙයි වැඩහිඳ සතරවන සතිය පුරා මෙනෙහි කොට නිමවා වදාළ සේක. ඒ සඛමීරත්නය වැඩහිඳ සම්මශීනය කළාවූ ස්ථානය දැනට රත්නසර වෙතිය නම් විය.

මෙසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ සඛමී සම්මශීනයෙන් හතරවන සතිය ගෙවා පස්වන සතියෙහි අජපාල නම් නීග්‍රෙධා මූලයට වැඩ පෙරදිග බලා වැඩහිඳ විමුක්ති සුව විඳ දවස් යවන සේක.

ඒ සමයෙහි මාර දිව්‍ය පුත්‍රයා පැරද ගොස් යහන් මතුයෙහි මුහුණින් හෙව බොහෝ දෙවියන් තමාට කරන නින්දා ඉවසාගත නොහැකිව තමාගේ දිව්‍ය භවනයෙන් සැඟවී ගොස් දඹදිව මාවතක් අයිනේ මගී වේශයක් ගෙන දෙපා දිගු කොට ලා එක් අතක් නිකටට දී කරබාගෙන සිතනුයේ සිඬාර්ථ කුමාරයා මාගේ විරෝධය පිටම මහාහිනික්මන් කළේය. අවුරුදු හයක් පුරාවටම මට අවකාශයක් නොදුන්නේය. එතකින් මාගේ විෂය ඉක්මගිය සතුරාට සති හතරකුන් ඉක්ම ගියේය. ඒ සතුරා ඉක්මණින් බණ කියා මා සතු සත්වයන් මට නැති

කර නිවණට ඇද දමති. බොහෝ කාලයක් අඩුවක් නැතිව පිරි තිබුණු මාගේ නරකයන් වලට වැටෙන සත්වයන් වලක්වයි. මතු තබා ඔහු මවිකුස උපන් වේලේ පටන් මේ දක්වාම මාගේ නරකවල ගිනි නිවා මාගෙන් පළි ගනී. ඒ සතුරා කෙසේ විනාශ කරමිදෝයි සිත සිතා ශෝක වෙමින් කාරණා දහසයක් සිත සිතා දහසය මාගේ අසුරා ඇඟිල්ලෙන් ඇන්දේය. ඒ කෙසේද යත් :-

“මම සිද්ධාර්ථයාට පාරමිතා දහයෙන්ම අඩුයි. එයත් මගේ ලජ්ජාවට හේතුවක්, ෂඩ් අසාධාරණ ඥානයෙනුත් පරාදයි. මෙම සොළොස් කාරණයන්ට මට වඩා ඒ සිද්ධාර්ථයා ශත සහග්‍ර ගුණයෙන් බලවත්, ඒකත් මාගේ පරාජයට හේතුවක් උනායි සුසුම් හෙළමින් මාගේ ශ්‍රී දහසයක් ඇඳ කරබාගෙන උන්නේය. එකල ඒ මාරයාගේ තණ්හාය, රතිය, රාගාය යි යන දියණියන් තිදෙනා තම පියා දිව්‍ය ප්‍රසාදයෙහි නැති බැව් දූන පියා සිටින ස්ථානය දිවසින් බලා අසුරු සැණින් එතනට පැමිණ “ පියාණනි, ඇයි මේ ශෝකයෙන් ඉන්නේ, ශෝක වෙන්න මොනවාද, පියතුමනි වූයේ” යයි ඇසීය.

එවිට වසවර්ථී මාරයා කියනුයේ “දරුවෙනි, තෙපි නොදන්නෙහිද? මහණ හවත් ගෞතමයා දස දහසක් සක්වල දෙවියන් බලා සිටියදී මා නොමරා මරා ලුහුබඳවා මගේ මුහුණේ දැළි ගැවු බව නොප නොදන්නෙහිද ?” එවිට දියණියන් තිදෙන කියනුයේ, “ පියාණනි, අපිට නොකියා ඒසා අති විශාල පිරිසක් ගෙන ගොස් වෙහෙසට පත්වූයේ ඇයි ? අපිට කීවානම් එක බල පිරිසකුත් නැතිව අපි තුන් දෙනා පමණක් ගොස් ඔහු කාම බන්ධනයෙන් මුව පොව්වෙකු සේ බැඳ ගෙනවිත් පියාණන්ට පාවා දෙමු” පියාණන් වහන්ස, සැක නොසිතා දිව්‍යශ්‍රීත් සිටිනු මැනව, ඇසිල්ලකින් ගොස් අප ඔහු ඔබගේ දෙපාමුලට ගෙණෙන අයුරු බලා සිටිනු මැනව, යි කීහ. එවිට මාරයා කියන්නේ “ දරුවෙනි, උඹලා දන්නේ මොනවාද ? සිඬාර්ථ කුමාරයා බොහෝ බලවත්, ආනුභාව තේජස් ඇත්තේය. කිසිවෙකුටත් කිසි දවසක ඔහු ජයගත නොහැකන සොලවාගත හැකි සතෙක් නොවෙයි. මහා ධේයඝී සම්පන්න පුරුෂයෙකි” යි කීහ.

එබසට දියණියන් තිදෙනා කියන්නේ “ පියාණනි, අපගේ වසවර්ථී දිව්‍ය ලෝකයට වඩා වෙනත් කාම භූමියක් නැති බැව් නොදන්නෙහිද ? ජීවිතයක් ඇති පුරුෂයෙක් ඉදිරියෙහි ඇසිල්ලක දැකිය යුතුවො නම් ඔහු කාමයෙන් පොළඹවා ගැනීමට දක්‍ෂ වූවෝ අපට වඩා වෙනත් කාමාංගනාවෝ කාම ලෝකයෙහි සිටිත්ද ?” යි කියා තම පියාණන් අස්වසා නැවත දෙව් ලොව යවා එම මාර දූතියන් තිදෙනා ඇසිල්ලෙන් අප්පාල නුගරුක මුලට සමීපව නොපෙනී සිට මන්ත්‍රණය කරන්නාහු, පිරිමින්ගේ සිත්නම් නොයෙක් ආකාරය, ඇතැම් අය බාල වයස් කෙල්ලන්ටය කැමතියි, තවත් සමහරු යෞවන කෙල්ලන්ට කැමතියි, තවත් අය මධ්‍යම වයසේ සිතින් කෙරෙහි ලොල් වෙති. තවත් අය තරමක වයසක ස්ත්‍රීන්ටත් කැදරයි. ඒනිසා මේ සිද්ධාර්ථ කුමාරයාගේ අදහස් මොන ආකාරයේ ස්ත්‍රීන් කෙරෙහිද යි, බලාගමු යයි කපා කරගත්හ.

දොළොස් හැවිරිදි කුඩා කෙළිරු, සොළොස් හැවිරිදි පළමුවන යෞවනයෙහි සිටි ස්ත්‍රී රු එක දරුවන් ලද ස්ත්‍රී රූප, දෙදරුවන් ලද උත්තම ස්ත්‍රී රූ ආදී නොයෙක් රූප සුන්දරියන් වශයෙන් හා නොයෙක් ආකාරයෙන් පෙනී සිටිමින් කෙසේ හෝ අපි පියාණන්ට වූ ලැජ්ජාවෙන් පියා බේරාගෙන ඔහුගේ ශීලයක් බිඳදමා පියාණන් ඉදිරියේ මුව පොව්වෙකු සේ දණ ගස්වන්නෙමි, යි කිය කියා නන් ආකාරයේ ස්වණාභරණයෙන් සැරසී, නොයෙකුත් විලාසිතාවන් මවමින් ගායනයෙන්, වාදනයෙන් මුසපත් කරවීමට බුදුරජාණන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි පෙනී සිටිමින් “ යහළු සිද්ධාර්ථ කුමාරයෙනි, තෙපි යෞවන රු මදයෙන් කාන්තිමත් රු සපුවක් ඇති කෙනෙකි. තවම තිස්පස් හැවිරිදි වයසේ සිට ඔය තපස්දම් හැර දමා මාවෙන එන්න. රත්වත් රු ඇති කෙනෙකු ව නිසා ඕනෑම ස්ත්‍රීයක් ඔබට කැමතිය. එමනිසා ඔබට කැමති කැමති අකාරයේ ස්ත්‍රීන් ඔබ වෙනුවෙන් ඔබගේ පහසු ගැනීමට බලා සිටිති. එමනිසා තව තවත් ප්‍රමාද නොවී අප ළඟට පැමිණ අපත් සමඟ සිත්සේ කම් සැප විඳින්න” යි ආදී නොයෙක් ස්ත්‍රී මායම් පාමින් නොයෙක් නොයෙක් බස් කියමින් අඟ පසඟ පෙන්වමින්, රඟමින්, වයමින්, ගී කියමින්, හඬමින් රඟපෑම් කළහ.

එකල අපගේ බුදුරජාණන් වහන්සේ තමන් වහන්සේ පාරමී භූමියෙහි වෙස්සන්තර ආත්ම භාවයේදී තමන් ඉදිරියේ සෙල්ලම් කරමින් සිටි ක්‍රිෂ්ණ ජනාවන් සිහිපත් කරමින් කරුණාවෙන් අඹාලූ රුවක් සේ හුදු මුදිතාවෙන් මවාලූ රුවක් සේ නොසෙල්වී මහ පොළව සේ වැඩ උන්සේක. ඉන්පසු මැහැලි වේශයක් ගත් තණ්හා නම් දේවතාදූ “ මේ පුරුෂයා එසේ මෙසේ සොලවාලිය නොහැක්ක, අප කිසිවෙක් දිහාවත් දැස් කොණ කින්වත් නොබලයි. වෙනත් පුරුෂයෝ නම් ඔවුන්ගේ රූප වණිනා කරන කල මදකිපුණු ඇතුන් සේ ස්ත්‍රී ග්‍රහණයට යටත් වෙයි. දැන් ඉතින් මොහු, ඉදිරියේ සිට කෙසේ හෝ මා කරා පොළඹවා ගනිමි” යි සිතා “ ස්වාමීනි, සිද්ධාර්ථ කුමාරයාණෙනි, ඔබගේ සිද්ධාර්ථ නාමය සියළු ස්ත්‍රීන්ගේ කාමාර්ථයන් ඉෂ්ඨ කරන හෙයින්ම ලදහයි සිතමි. ඔබගේ මේ රන්වන් ගරිරය ලෝකවාසිහු කරුණා, මෙමත්‍රීන් සම්පූර්ණ වියයි කියති. එලෙස කීවත් මම ඔබගේ රූපය අපගේ ආශාවන් ඉටු කරන පඤ්ච කාමයෙන් පිරුණාහයි සිතමි. කාම ස්ත්‍රීන් ඔබගේ තුරුලට බැස කෙළනා පස්මහ තොටුපළකි’ යයි කියමි. මෙසේ වූ රූපයකින් මෙවන් වන මැදක කාම ස්ත්‍රීන් නැතිව ඔබ වැන්නකු හුදකලාව විසීම යෝග්‍ය නැත. එමනිසා මෙම වනයෙහි තනියම නොඉන්න, මේ දක්වා කිසිම පුරුෂයකුගේ පහසක් නොලද මාගේ ආසාව සංසිදාවාලන්න” ආදී මෙකී නොකී නොයෙකුත් ආකාරයේ ස්ත්‍රී මායාමි පෙන්වමින්ද, කියමින්ද සිටියත් බුදුරජාණන් වහන්සේ නේත්‍ර කොණකින්වත් නොබලමින් කරුණා නිධාන පිළිම වහන්සේ නමක් සේ වැඩ සිටි සේක.

එසේ වීත් නොනැවතුණු මෙම මාර දූතියන් තිදෙන තව තවත් උපක්‍රම යොදවමින්, කියමින් මෙසේද කීවේය. “ සිද්ධාර්ථ කුමාරයාණෙනි, කාමධාහයෙන් ඔබ වෙත බලාපොරොත්තුවෙන් පැමිණි අපගේ බලාපොරොත්තු ඉෂ්ට කර දෙන මෙන් නැවතත් ඉල්ලමි. එසේ නොවන්නේනම් අපගේ ජීවිත මෙතනම ඔබ ඉදිරියේ හානිකර ගනිමු.” යි කීහ. එසේ බැරිනම් මියුරු පෙම් බසක් හෝ දී අපගේ සිත් සනසන්නැයි නැවත නැවතත් ස්ත්‍රී මායාමි පාමින් තව තවත් එම යක්‍ෂනියන් උත්සහ ගති. මෙකී නොකී තව තවත් ඉච්ඡාබන්ධන කියවුවත්, රගපැවත් කිසි ආකාරයකින්

වත් එම මාරදූතියන්ගේ බලාපොරොත්තු ඉටු නොවූ අතර අපගේ සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ ඔවුන් දෙස බැලූයේ ජරපත් ලෙඩ වැදිරියන් පානා විකාර සේ සිතා පිළිකුල් භාවනා වඩමින් අගුහ ලකුණු උපදවා මෙමත්‍රී සිතෙන් පින පිනා මහමෙරසේ නිශ්ඵලව වැඩහුන් සේක.

එම මාරදූතියන් එපමණකින්ම නොනැවතී තව තවත් උපක්‍රම යොදමින් උත්සාහ කරන්නේ දිව්‍යංගනාවන් නිසා මෙකුමාගේ පෙර ආත්ම භාවයන් පරීක්‍ෂා කොට බලා එහි තිබෙන දුච්ච තැන් සොයා නින්දා අපහාස කර හෝ තම පියාණන්ගේ දෙපාමුලට කෙසේ හෝ ගෙනයාමේ උත්සාහය පිණිසමය. එසේ පෙර ආත්ම භාවයන් බලා කියන්නේ,

“කුමරුනි, දැන් අපට ඔබ මුරණ්ඩු වන්නේ ඇයි ? ඔබ පෙර කුස රජව උපන්කල ප්‍රභාවතී බිසව ඔබ හැර පලාගිය වේලේ ඒ සා රාජ්‍යයක් හැර දමා ඇය පසුපස එකදා යොදුන් සියයක් දුර ගිය ගමන මතක නැද්ද ? මාස හතක් දර පැන් ඇද බත් මාලු පිස එම ස්ත්‍රීය නිසා කෝකි වැඩ කොට තොප ගත් දුක් මතක නැද්ද ? තවද වළන් කද කර තබාගෙන හිනි පාමුලහි මලගේ වෙස් ගෙන ඇස පෙරළලා එදා ඔබ වැදහොත් ලෙස මෙදා නැද්ද ? තවද ඔබ හුනු හඬ අසා ප්‍රභාවතී දිව අවුත් කර දිගු කොට මලා දෝයි, නොමලාදෝයි සිතා නාසයට අත තබා බලන කල්හි එම ස්ත්‍රීය දුක ආලය දරාගත නොහැකිව කටපුරා කෙළ ගෙන ඇයගේ මුහුණට ගැසූ සැටි මතක නැද්ද ? තවද එම ස්ත්‍රීයම නිසා වියඝීය කරන ඔබ එදා කැහිපට ගසා (අමුඩය) ගෙන මඩ වලේ ඉඳ හැලී වළං හේදු හැටි මතක නැද්ද ? පෙර සසර ගැහැණුන් කෙරෙහි ආශාවෙන්, ලෝභයෙන් සිටි ඔබ දැන් අපවැනි අංග සම්පූර්ණ ස්ත්‍රීන් කෙරෙහි මදකුත් ආශාවක් නැත්තේ ඔබගේ වරදක් නොවෙයි. අපගේ අවාසනාව නිසාමය.”

“එසේම පෙර ඔබ රජවූ ජාතියක පඤ්ච කාමය මාමුත් වෙනත් සතකු විඳිය නොහැක්කැයි කියා කාමයෙහි ගිපුව රැහේ සිටි බල්ලන් දක්වා කඩුවෙන් කප කපා කාමෝත්මත්තව එදා හැසිරුණු ආකාරය මතක නැද්ද ? තවත් කාලයක වුල්ල පදුම ජාතකයෙහි ලෝභවූ කාන්තාවක් නිසා රජය

හැර ගොස් ඇයගේ දෙපා බිම ගැවෙන්න නොදෙමි, යි සිතා කරතබාගෙන දුරුමග ගෙවා යනදා ඇය පිපාසා කීවේලේ පැන් නැති නිසා උරහිස පලා ලේවලින් පිපාසාවන් සිඳවා ඇ කෙරෙහි තව තවත් කැදර සිතින් රැගෙන ගිය ආකාරය මතක නැද්ද ? තවද ඔබ සුභ ලක්ෂණ ජාතකයෙහි සුභ ලක්ෂණ නම් බිසවුන් කාමයෙන් අන්ධව එදා හිටි හැටි දැන් මතක නැද්ද ? එසේම සංකප්ප ජාතකයෙහි ඔබ බරණැස් රජුගේ අග මෙහෙසියගේ නිරුවත් රූපය දක ලෝභ උපදවා ආශා කොට එකෙණෙහිම අත්තටු සිඳපු පක්ෂියෙකු ලෙස අහසින් බිමට වැටී එබඳු වූ ධාන්‍ය සුවය හැර උයනට ගොස් හත් දවසක් පුරා නොකා නොබී ඔබ කල ස්ත්‍රී ශෝකය අමතකද ? (තවත් මෙයාකාර ජාතක කථා තිබේ. ඒවා ඇතුලත් කර නැත.) පෙර ආත්ම භාවයන්හිදී ස්ත්‍රීන් වෙනුවෙන් දුක් විදින්නාවූ තොප දැන් අප සසියයක් ප්‍රිය කරන්නාවූ කාන්තාවන් සැක සිත දරදඬු කරගත යුතු නොවන්නේය. එනිසා අප හිමියනි, අපගේද කාමාශාවන් කරවයි” නොයෙක් ලෙස ඇවටිලි කලාහුය.

එවෙලෙහි ස්වාමී දරුවෝ, නිශ්චලව කරුණා පිඩක් සේ වැඩහිඳ සිතා වදාරණ සේක. මා රාගාදී කෙලෙස් නසා ලොච්ඡුරු බුදුව කුන්ලෝ මුදුන් වූ පරිදි මේ ස්ත්‍රීහු නොදන්නාහුය. මොවුන්ට මා අරාගි, අවේෂි, අමෝහි පරිදි හඟවාලමිනි, සිතා වදාරණ සේක. “ නැගණියෙනි, මොනවා කියා වෙහෙසට පත්වනවාද ? තොපගේ තෙල ස්ත්‍රී ලීලාව අවිතරාගි වූ පුරුෂයන්ටම සුදුසු බව මුත් මා සේ විතරාගිවූ, විතරදේවෂී වූ, විතමෝහ වූ, නික්ලේෂී වූ, ශාන්ත දාන්ත වූ අමා මහ නිවන දුටුවන්ට සුදුසු නොවේ” යයි වදාරා තමන් වහන්සේ විතරාගී බැව් හඟවා බණ වදාළ සේක. මාර ස්ත්‍රීන් ඒ බණ අසා අප තබා සදෙව් ලොවම දෙවගණන් පැමිණියත් මොහු කාමපාශයෙන් බදාගත නොහැකි යයි කළකිරී, බුදුරජාණන් වටා සිටි තමන් හයසියයක් දෙනාගේ එක්දහස් දෙසියයක් පමණ අප බුදුරජාණන් වහන්සේ දිසාවට පොව පොවා “ බොල සිඹාර්ථ, තෝ නම් මනුෂ්‍යයෙක් නොවෙයි. ලෙයි ගුණ රස නැති යක්ෂයෙක්ද ? නොඑසේනම් උම්මත්තකයෙක්ද ? ඒකාන්තයෙන් තාගේ ශරීරය පස් කඳක් මිස සිතක් නැත්තේමය” යි ආදී නොයෙකුත් අවලාද අපහාස කරමින්

එහිම අතුරදහන් වූහ.

මෙසේ අපගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මාර ස්ත්‍රීන් ජයගෙන ඒ අප්පාල නිග්‍රෝධ මූලයෙහි පස්වන සතිය වැඩ හිඳ හයවන සතියෙහි මුවලින්ද නම් විලට වැඩ එම විල් තෙර මහමිදෙල්ල ගසක් මුල වැඩ හුන් සේක. එදා පටන් බුදු බවට පත්වන උත්තමයාණන් වහන්සේලා සහ සක්විති රජවරුන් ලෝකයේ උපදින කල එක් දවසක් වසිනා වාතුර්විපික මහා මේස නම් මහා මේසයක් නත්වා හත්දවසක් ධාරානිපාත වෂීවක් ඇතිවිය. එම විලෙහි වාසය කරන මුවලින්ද නම් දිව්‍ය නාග රාජයෙක් විලෙන් මතු වී අහස පුරා වසා සිට මහත් වූ වැසි අඳුරු දක බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශරීරයට වැසි සුළං සීත මැසි මදුරුවන් වළකා මේ සද්දාකාය නිමාවෙන තෙක් පින් රැස් කරමි, යි සිතා අවුත් තථාගතයන් වහන්සේ වටා හත්වාරයක් එහි පෙණ ගොබයෙන් සිරස වසා දින හතම ආරක්ෂා කර ගනිමින් සිටියේය.

එකල බුදුරජාණන් වහන්සේ හයවන සතිය ධාතු කරඬුවක් තුල තැන්පත් වූ ධාතුන් වහන්සේ නමක් සෙයින් එම මුවලින්ද නාග රාජයාගේ දරණ ගබ ධ්‍යාන සුවයෙන් වැඩ හිඳ එයින් ඉවත්ව සත්වන සතියෙහි කිරිපලු වනයට වැද කිරිපලු ගසක් මුල ගල් ආසනයක් මතුපිට නිල්වලා ගබක් පිට දිලිසෙන පුන්සඳක් සේ ධ්‍යාන සුවයෙන් වැඩ සිටි සේක.

මෙසේ සත්වන සතියෙහි බුදුබවට පත්ව දින 49 ක් පුරා ආහාර කෘත්‍යයක් නැතිව නිවන් සුව වළඳා දින යැවූකල පනස්වනදා උදෑසන අරුණු නැගී වේලෙහි. සක්දෙව් රජු අමා අරුළු සුණු කඩක් ශ්‍රී හස්තයට පිළිගැන්වූ සේක. එම දිව්‍ය වූ අරළු වැළඳු කල සිරුර පිළිදගුම් විය. ඒකෙණෙහි මාගේ ස්වාමී දරුවෝ යොදුන් පන්සියයක් උස හිමාලයයෙහි සම්පණස් යොදුන් අනවතප්ත විලට වැඩ අනන්තාපරියන්තවූ බුදුරජාණන් වහන්සේලාටම නියතව තිබූ සුගත් නම් තොටට බැස මුව දෝවනය කොට එහි සක්දෙව් රජ පිළිගැන්වූ මෘදු වූ සිනිඳු වූ නාලිය දහැටි වළඳා නැවත වැඩ එම කිරිපලු ගස මුල වැඩහුන් සේක.

එකල මතු ලෝ පහළ වන බුදුරජාණන් වහන්සේ නමකට අග්‍ර භෝජනයක් දන්දෙමිසි, කල්ප ලක්ෂයක් පතා ආ තපස්සු - හල්ලුක නම් වෙළඳ දෙබෑ කෙනෙක් උතුරු දැනවුවෙහි සිට ගැල් පන්සියයක් බඩු පුරවාගෙන මධයම මණ්ඩලයට යන්නාහු කිරිපලු වනයට පැමිණියහ. පෙර ඔවුන්ට නෑ දේවතා දුවක් එම වනයෙහි වසන්නේ වෙළඳ දෙබෑයන් යන්නවුන් දැක ඔවුන් ලවා අද බුදුරජාණන් වහන්සේට දානයක් දෙවා ඔවුන්ට උපකාරයක් කරමිසි සිතා ඔවුන් යන්නාවූ ගැල් පන්සියය නාභිය දක්වා එරී ගියහ. අදිනා ගොනුන් දන බිම ඇත නැවත ගියහ. එවිට වෙළඳ දෙබෑයෝ හියට පත්ව මෙම වනයෙහි අධිගෘහිත දෙවි කෙනෙකුන්ගේ වැඩකයි දෑන සුවඳ දුම්, මල්, පහන් පුදා දෙවියන්ට ආරාධනා කළහ. එවිට දේවතා දුව දේව පිරිස පිරිවරා අභසෙහි සිට ඔවුන් හය කරවා පෙනී සිටිමින් බුදුරජාණන් වහන්සේ නමක් අදට දින පණහකට පෙර ලෝ පහළවී මෙම කිරිපලු වනයෙහි වැඩ සිටිති. මේ දක්වා නිරාහාරව වැඩ සිටිනා නිසා තොපටත් මා ඇතුළු මෙම දිව්‍ය සමූහයාටත් හිතසුව පිණිස අග්‍ර භෝජනයක් දීමට අවස්ථාව උදාවී තිබෙන්නේ, එය තොප ලවා දෙනු කැමැත්තෙමු, යි කීහ.

දේවතා දුවගෙන් බුදුරජාණන් වහන්සේ නමක් ගැන ඇසීමට ඔවුන්ට මහත් සතුටක් බවට පත්ව අවස්ථාවේ හැටියට වහාම මී පිඬු ගෙන ගොස් මහත් ගෞරවයෙන් යුතුව බුදුරජාණන් වහන්සේ ඉදිරියේ සිට ආරාධනා කළහ. මහා බ්‍රහ්මයා පිළිගැන්වූ පාත්‍රය සුජාතා දේවියගේ කිරිපිඬු පිළිගත් සැණින් අන්තර්ධානය ගියේය. කිරිපිඬු පිළිගැන්වූ තලිය නාග භවනට ගියේය. එමනිසා බුදුරජාණන් වහන්සේ පාණි පාත්‍රයෙන් (අතේ තිබිණු පාත්‍රය) නොපිළි ගනිති. කුමණ පාත්‍රයකින් පිළිගනිමිදෝහෝ, යි සිතා වදාළ සේක. එකෙණෙහි සසර ජාති ජාතියෙහි දන් දුන්නාවූ චතුර්ධර පූණි පාත්‍රයන්ගේ ආනුභාවයෙන් සතර වරම් රජදරුවෝ සතර දෙන ඉන්ද්‍රණීල මාණිකාමය වූ පාත්‍ර සතරක් ගෙනාහ.

එවිට අපගේ භාග්‍යවත් ගෞතම සම්මා සම්බුත් රජාණන් වහන්සේ පෙර බුදුරජාණන් වහන්සේලාගේ වාරිත්‍ර බලා එම පාත්‍ර

නොඉවසා වදාළ සේක. නැවත මුවෙන් පැහැ ඇති ගෞල පාත්‍ර හතරක් ගෙනවුත් මාගේ පාත්‍රය ගත මැනවයි කියමින් සතරවරම් දෙවි රජවරු හතර දෙනා පාත්‍ර හතර පිළිගැන්වීමට අත් දිගු කර සිටියදී, සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ හතර දෙනාටම අනුග්‍රහ පිණිස එම පාත්‍ර හතර එකක් වේවා, යි අධිජයාන කළ සේක. ඒකෙණෙහිම සතර වරම් රජ දරුවන්ගේ පාත්‍ර හතර එකක් වූ විට පිළිගත් සේක. එවිට එම පාත්‍රයට මීපිඬු පිළි ගෙන සම්මා සම්බුඬත්වයට පත්වූ පසු පළමුවන භෝජනය වළඳා ඒ වෙළඳ දෙබෑයන්ට අනු මෙවෙති බණ වදාරා බුදු සරණ, දහම් සරණයෙහි පිහිටුවා ඔවුන් බුදු සසුනෙහි උපාසක දෙපල කළ සේක.

ඉන්පසු ඒ වෙළඳ දෙබෑයෝ “ ස්වාමීනි අපට දිනපතා නිතිපතා වැඳ පුදා ගැනීම සඳහා යම්කිසි වස්තුවක් දුන මැනව” යි කීහ. එවිට ශ්‍රී භස්තයෙන් සිරිස පිරිමැද කේශධාතු මිටක් ඔවුන්ට දුන් සේක. ඔවුන් රුවන් කරඬුවකින් කේශ ධාතු පිළිගෙන රථයෙහි තබා නුවරට ගෙන ගොස් පූජා කරන්නාහු කලෙක ජලයාත්‍රාවෙහි ඇවිද ශ්‍රී ලංකා ද්වීපයට පැමිණි දරපැන් සොයා ගිරිහඬු බැස දා කරඬුව ගලපිට තබා බත් පිස කා යනකල දා කරඬුව තිබූ තැණින් සොළවා ගත නොහැකිව මේ උතුම් ස්ථානයක් යයි සිතා පාෂාණ ගෙඩකින් වසා සුවඳ දුම්, මල් පූජා කර ගියහ.

පසුව එතන ගිරිහඬු නමින් වෙහෙරක් විය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේද කිරිපලු ගසමුලින් නැගී අටවන සතියෙහි අජපාල නම් නුග රුක මුල වැඩ හිඳ අනන්තා පරිමේය වූ තමන් වහන්සේගේ සිතිවිලි වූ ක්‍රමයෙන් “ මාගේ දහම ගැඹුරුය, සත්වයන්ගේ නුවණ අල්පය, කෙලඟයෝ ඉතා උත්සන්නය, මා බුදුවූ බවමුත් දහම් දෙසීමට කාලය නොවෙයි” ධම්මාම්භරත්වයෙන් පසුබට වූ සේක.

ඒකෙණෙහිම සහම්පති මහා බ්‍රහ්ම රාජයා “**නසසති වත භො ලෝකෝ විනසසති වත භො ලෝකෝ**” යි කියා දස දහස් සක්වල දිව්‍යා - බ්‍රහ්ම, නාග, සුපණ්ණි, ගරුඬා, ගන්ධවී, යක්ෂ, රාස්සස, උෂ්ණ, වලාහකු, අභ්‍රවලාහක, ශීත, වලාහක, වාත වලාහක, වස්ස වලාහක, සිඬ, විද්‍යාධරාදි

දිව්‍ය සේනා වෙවුල්යවා මහ හඬින් ගුගුරුවා දස දහසක් සක්වල දෙවියන් රැස්කොට එක් ලක්‍ෂ පණස් දහසක් බ්‍රහ්ම රාජ්‍යයන් පිරිවරා දස දහසක් සක්වල අනුදහසක් දිව්‍ය රාජ්‍යයන් සමඟ මේ මඟුල් සක්වලට රැස්ව බ්‍රහ්ම රාජතෙම අටසාලිස් වූ ගවු උසින්, සත්ගවු හමාර දිග පතුල් හා දොළොස් ගවු දිග රියන් හා සගවු දිග වියන් හා අඩගවු තැන් වසාල ඇඟිලි ඇතිව, සොළොස් යොදුන් දිග සළු හැඳ, දොළොස් යොදුන් සළු එකාංශ කොට, සොළොස් ගවු මිණි ඔටුනු පැළඳ තමාගේ දස ඇඟිල්ලෙන් දිවු දස රස් කඳින් දස දහසක් සක්වල හිරු දහස් සඳු දහස් නැංගා සේ. ඒකා ලෝක කරමින් ඒ දස දහසක් සක්වල හැම දෙවියන් බමුන් ගෙන අපගේ බුදුරජාණන් වහන්සේ කරා ඒ අප්පාල මුලයට පැමිණ තමාගේ දොළොස් ගවු උස දකුණු දණ මඬල නමා උක්කුටියෙන් හිඳ සගවු පමණ විශාරද වූ, දොහොත් මුදුනේ තබා ගෙන,

“ස්වාමීනි, බුදුරජාණන් වහන්සේ නමක් ලෝ පහළ වීම මහා කල්ප අසංඛ්‍යයකින් ඉතා දුලිභ වන්නේය. ඔබ වහන්සේ මේ සතර අසංඛ්‍ය කල්ප ලක්‍ෂයක් පුරා පාරමිතා ධර්මයන් පුරා දුක්චින්දේ දම්සක් පවත්වා සියළු සත්වයන් සංසාර දුකෙන් මුදවමිසි සිතා වේද, එසේ වූ ඔබ වහන්සේ දුන් සඛම්චක්‍රවර්තීව ධම්මකුස නොපවත්වමිසි සිතුවේ නොයේද, ඔබ වහන්සේගේ දේශනා නමැති රශ්මීන් ප්‍රබුඬාකරව හිඳිනා විනෝයජාතන පද්මයෝ අසංඛ්‍ය ගණන ඔබ වහන්සේගේ ධම්ම වක්‍රය ඉක්ම පවත්නේවී නම් මම මාගේ ආඥා චක්‍රයෙන් හික්මවා දෙමි,යි

“දෙසෙය මුනිඤ්ඤා ධම්මං දෙසෙථ භගවා ධම්මං”

යනාදීන් කියා ධම්ම දේශනාවට ආරාධනා කළේය.

එකල මහා බ්‍රහ්මයාගේ ආරාධනා අසා ධර්මය දේශනා කෙරෙමි, යි බ්‍රහ්මයාට ප්‍රතිඥා දුන් සේක. එවිට ඒ සහම්පති මහා බ්‍රහ්මයා සතුටු වූයේ මුළු ලොවට ඇසෙන සේ තුන් වරක් සාධුකාර නාද පූජා කළේය. ඔහුගේ එම ශබ්ද සෝෂාව සමඟම දහ දහසක් සක්වල දිව්‍ය බ්‍රහ්ම රාජයෝද සතුටු

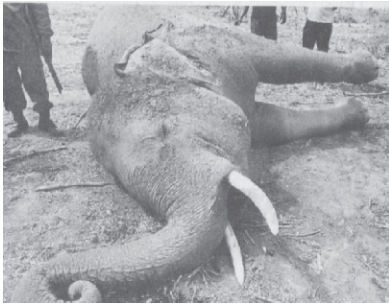
වූවාහු දොහොත් මුදුන් දී දෙලක්‍ෂ හතලිස් දහසක් සාධුකාර පූජා කර එහිම අතුරුදහන් වූහ.

මෙසේ තමන් වහන්සේ බුඬත්වයට පත්ව ධර්මදේශනා කෙරෙමි,යි ප්‍රතිඥා දුන් පමණකින් දස දහසක් සක්වල දිව්‍ය බ්‍රහ්මයන් කලාවූ මේසා සුදුසු මහත් වූ පූජා ලත් හෙයින් මෙසේ කලාවූ පූජා විඳීමට සුදුසු හෙයින් තුන් ලොවට ගුරුවූ අපගේ භාග්‍යවත් අතීන් ගෞතම සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ මේ මේ කාරණයෙන් අතීන් වන සේක.

මේ පූජාවලියෙහි බුදුරජාණන් වහන්සේ සද්ධර්මාරාධනාවෙහි අප්පාල නීග්‍රෝධ මූලියෙහිදී මහා බ්‍රහ්මයාගෙන් ලද සාධු නාද පූජා කථා නම් වූ දොළොස්වන පරිච්ඡේදය නිමි.

හම්බන්තොට කැලේ සිටි එකම දළ ඇතාත් වෙඩි තබා මරා දමලා

දළ යුගල ගලවාගන්න බැරිවෙලා

හම්බන්තොට කැලේ සිටි එකම දළ ඇතාත් වෙඩි පහකරට ලක්ව හම්බන්තොට ඉලුක්පැලැස්ස සිඳිගිය වැවේ මැරී වැටී සිටියදී පෙරේදා (7) වැනිදා සවස සොයාගත් බව හම්බන්තොට වනජීවී කාර්යාලයේ අඩවි සහකාර විජයකුමාර මහතා පැවසීය.

මිය ගිය ඇතාගේ දළ යුගල ගලවාගෙන යෑමට නොහැකිවී ඇතැයිද විජයකුමාර මහතා කීය. මීට දින කීපයකට පෙර මෙම ඇතාගේ දකුණු පාදය පෙදෙසට වෙඩි වැදී ඇති අතර, වෙඩි කාගෙනම ඇතා ජලය බීමට ඉලුක්වැවට පැමිණ ඇත. නියඟය නිසා වැව සම්පූර්ණයෙන්ම සිඳි ඉරිතැලී ගොස් නිසා බීමට ජල බිඳක් නොමැතිව දැඩි වේදනාවෙන් අවට ගස් කොළන් විනාශ කරගෙන ඇතා මියගොස් සිටි බව වන ජීවී කාර්යාලය කියයි.

ප්‍රදේශයේ ගවයින් සොයා බලාගන්නා ගව හිමියන් ඇතා වැටී සිටිනු දක හම්බන්තොට වනජීවී නිලධාරී කාර්යාලයට දැනුදීමෙන් පසුව පෙරේදා (7) සවස ඇතාගේ සිරුර සොයා වනජීවී නිලධාරීන් එම ස්ථානයට පිටත්ව ගොස් තිබේ.

ඒ වනවිට ඇතාගේ දළ කපාගෙන යෑමට කිසිවකුට හැකියාවක් තිබී නොමැති හෙයින් ඇතාගේ සිරුරට ආරක්‍ෂාව සඳහා පෙරේදා (1) රාත්‍රී සිට වනජීවී නිලධාරීහු මුරකාවල් යොදා තිබිණි. අඩි 3 ක් පමණ දිග ඉතා හොඳින් වැඩී ඇති දළ යුගල සහිත මෙම ඇතාගේ වයස අවුරුදු 30 ක් පමණ වන බවත්, හම්බන්තොට හා ඒ අවට කැලයේ සිටි එකම දළ ඇතා මෙම සතා බවත් වනජීවී නිලධාරීහු මෙන්ම ප්‍රදේශවාසීහු ද පවසති.

ඇතාට වෙඩි තබා ඇත්තේ දළ යුගල කපා ගැනීමට බවත්, ඇතා හිටපු ස්ථානය සම්බන්ධව තොරතුරු නොදත් හෙයින් දළ යුගල කපාගැනීමට නොහැකි වූ බවත් වනජීවී නිලධාරීහු සැක කරති. ඉකුත් 4 වැනිදා ගැබ්බර ඇතින්තියක් සිය පැටවා බිහිකිරීමට ආසන්නව සිටියදී හම්බන්තොට පන්වැව ප්‍රදේශයේදී වෙඩි තබා මරා දමා තිබියදී පැටවා ඇතින්තියගේ උදරය පලා ගෙන එළියට පැමිණ තිබිණි.

පවතින නියඟය නිසා වල් අලින් ඇතුළු අනෙකුත් වන සතුන් දඩයම් කිරීමට නීතිවිරෝධී ගිනි අවි භාවිතය හම්බන්තොට ප්‍රදේශයේ බොහෝ සෙයින් වැඩිවී ඇතැයි වනජීවී නිලධාරීහු කියති. වල් අලින්ට හා ජලය සොයා එන වනසතුන්ට වෙඩි තබා මෙලෙස සාතනය කිරීම නතර කිරීමේ කිසිදු වැඩ පිළිවෙලක් මේ වන තෙක් ආරම්භ කර නැතැයි ප්‍රදේශවාසීහු කියති. උඩවළව ඇත් අතුරු සෙවනේ පශු වෛද්‍ය විජිත පෙරේරා මහතාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් මියගිය ඇතාගේ මරණ පරීක්‍ෂණය ඊයේ (8) පැවැත්විණි. හම්බන්තොට වනජීවී කාර්යාලයේ අඩවි ආරක්‍ෂක ඩබ්.එම්. ගුණතුංග, සහකාර අඩවි ආරක්‍ෂක විජයකුමාර, වනසත්ව නියාමකවරුන් වන සුමතිපාල ඒකනායක, එල්.ජී. ධම්මික, එස් සිරිවර්ධන, දිමුතු මංජුල බණ්ඩා, රියැදුරු ගුණසිරි යන නිලධාරීහු සිද්ධිය සම්බන්ධව පරීක්‍ෂණ පවත්වති.

2014 අගෝස්තු මස 9 වැනි සෙනසුරාදා ලංකාදීප.
(ඡායාරූපය සහ සටහන අම්බලන්ගොඩ සනත් ගමගේ)

පසුවදන

මෙම කථා වස්තුවෙන් අපට ගතහැකි ආදර්ශ නම් :-

පාරමිතා පුරණවාය කියන්නේ යම්කිසි විභාගයක් සඳහා පුහුණු වීමයි. පුහුණුවෙන් පසු විභාගය පාස්වීම යනු නියත විවරණ ශ්‍රී ලැබීමයි. මේ සක්වල නොව, දස දහසක් සක්වල නොව අනන්ත අප්‍රමාණ සක්වල වූවත් අතිශයින් දුෂ්කරම අතිශයින් විත්ත පීඩා, කායික පීඩා, සිතුවත් ඇඟ කිළිපොලා යන, මෙතෙකයි සීමා කාලයක් නොමැති සසර දුක, හිය පෙනි පෙනී තමන් සසරින් මිඳීමට නොව පර දුකට තම දුකට සේ සිතන දුලිභ ගණයේ වීර පුරුෂයන්ටම පමණක් සීමාවූ විභාගයකි. ඒ කෙසේද යත් :-

මෙයට විසි අසංඛ්‍යකල්ප ලක්ෂයකට පෙර තම මවගෙන් ලත් විවරණය ප්‍රධාන කොට ගෙන පුරාණ දීපංකර බුදුරජාණන් වහන්සේගෙන් ලත් අනියත විවරණයත් උපයෝගී කරගෙන පළමු කොට ස්ත්‍රී ආත්ම භාවයෙන් මිඳී එතැන් පටන් සොළසා අසංඛ්‍යකල්පයක් පුරා පාරමිතා නමැති විභාගයෙන් පාස්වී මෙයට සතර අසංඛ්‍ය කල්ප ලක්ෂයකට පෙර සාරමණ්ඩ නම් කල්පයෙහිසදී පහළ වූ තණ්හන්කර, මේධංකර, සරණංකර යන බුදුරජාණන් වහන්සේලාගෙන් පුරණ ලද පාරමිතා වල අඩු තැන් සපුරා එම කල්පයෙහි සතරවන අතුරු කල පහළ වූ දීපංකර නම් සච්ඤයන් වහන්සේගෙන් ලත් නියත විවරණය යනු විභාගයෙන් පාස්වීම යනුයි. ඒ කෙසේද යත් :-

පළමුවන ස්ත්‍රී ආත්මයෙන් මිඳී දෙවනුව සේරුවාණිජ ජාතකයෙන් ආරම්භ වූ සාන්ති පාරමිතාව සාන්තිවාදී තාපසව උපන් ආත්මයේ කලා වූ රජුගෙන් සාන්තිවාදී පාරමිතාව සම්පූර්ණ කිරීම, පළමු ව්‍යාසී දේනුවට ගොඳුරු වූ ආත්මයෙන් ආරම්භ වූ දාන පාරමිතාව වෙසතුරු ආත්මයෙන් සම්පූර්ණ කිරීම. මෙකී නොකී සියල්ලටම වඩා මෙම දහම් ග්‍රන්තයට ඇතුළත් වී තිබෙන මාර දූතියන්ගේ පොළඹවා ගැනීමට අසු නොවී කිසිම පුදුම වීමට හේතුවක් නැත්තේ සම්මා සම්බුඞ්ඤත්වයට පත්වූ

උත්තමයාණන් වහන්සේ නමක් වීම.

එසේම මෙම ග්‍රන්ථයට ඇතුළත්ව තිබෙන පෙර ආත්ම භාවයෙක රජෙක්ව සිටියදී කම්සැප මා හැර මාගේ රාජ්‍යයෙන් තීරිසන් සතෙකුටවත් විඳීමට තහනම් කරපු රජතුමාම තවත් ආත්ම භාවයක (සංකප්ප ජාතකය) බරණැස් රජතුමාගේ අග බිසවගේ නිවීස්ත්‍ර රූපය දැක කාමරාගයෙන් මත්ව ඇය සමඟ අනාවාරයේ හැසිරුණු එම ධ්‍යානලාභි තාපසයාණන් වහන්සේ වූ අපමභා බෝසතාණන් වහන්සේ පසුව තෙලපත්ත ජාතකයෙහිදී යකින්නියන් අධිගෘහිත වනාන්තරයෙන් යාමේදී තමා සමඟ එකට පැමිණිය හළුවන් පස්දෙනාත් තමා තනියම ගිය රාජ්‍යයේ රජතුමාත් කාමරාගයෙන් මත් කරවා මරාකාපු අප බෝසත් කුමාරයා එම ආත්ම භාවයෙන් අජපාල නුග රුක මුලදී කාමරාගයේ අංක එක වූ වසවර්තී මාරදව්ව්‍ය පුත්‍රයාගේ මරගණන්ගේ අඟපසඟ, රඟපෑම්, ගීත, වාදන බැඳවේ වයෝවාධ ලෙඩ කුෂ්ඨ රෝග වැළඳුණු බැල්ලියන් තිදෙනෙකුගේ හැසරීම් ලෙසයි.

එය සසර පුරා (නියත විවරණ ලබන ආත්මය දක්වා පුරුදු පුහුණු වීම් වලින් සමර්ථතාවය ලබාගැනීම) ඒ නිසා තමයි බුදුබවට පත්වන අධිවිශිෂ්ටත්ව උත්තමයන් වහන්සේලා එකී පුරුදු පුහුණු වීම් සඳහා සතර, අට, සොළසා සංඛ කල්ප දක්වා නියත විවරණ ලැබගෙන අන්තිම ආත්මයට පත්වන්නේ එක් අසංඛ්‍යයක් තුලදී මේ ලියන මමත් කියවන ඔබත් අසා සිටින ඔබත් මනුෂ්‍ය ආත්ම භායන්හිදී ලැබූ උත්පත්ති සංඛ්‍යාව අනුව හිමාල කන්දට වඩා උස ඇටකටු එකී, එකී, කල්ප වල එකතු කලා නම් එයටත් වඩා උසට ඇත.

ප්‍රියයන්ගෙන් වෙන්වීම් වෙනුවෙන් හඬපු කඳුළු සතර මහා සාගරයන්ගෙන් එක් සාගරයක ජලයට වඩා වැඩි ඇති. එක් අසංඛ්‍යයක් තුල තීරිසන් ආත්ම භාව වල ඉපිද වැඟිරු ලේ සතර සාගරයෙන් එක් සාගරයක ජලය අභිභවා යන්න ඇති. එමනිසා අප තවමත් එතනමයි. අටවිසි බුදුරජාණන් වහන්සේලා ඒවා ප්‍රයෝජනයට ගත් නිසා තමයි

සම්පූර්ණයෙන්ම සසර ගමනට නැවතීමේ තිත තැබුවේ. එසේම එම බුදුරජාණන් වහන්සේලාගේ ආදර්ශය ගත් ධර්මවබෝධය ලබාගත් මෙතෙකැයි කිව නොහැකි සත්ව සංහතියක් නිවන් පුරට වැඩියේය.

අපිට තිබෙන්නේ මේවා කියවා බලා ඉතිහාසයේ කුණු කුඩවට යැවීම නොව මෙම දහම් පඬුරෙන් ගත හැකි ආදර්ශය ගෙන තවත් එවන් ධර්ම ග්‍රන්ථයකින් හෝ ආදර්ශමත් චරිතයක් හෝ ගෙන බුදුබව හෝ ඉක්මන් භවයකින් දුක් සසර ගමන නිමා කිරීමයි. මෙහි සඳහන් පස්වැනිව වැඩ සිටි අප්පාල නිග්‍රෝධ මූලයෙහිදී එකී මාරදුතියන්ට දිව්‍ය වූවත් කල්ප අසංකාය ගණන් ඇතට දැකීමේ ශක්තියක් බලයක් නැත. එයට අපට මාගේ අතීත වැරදි හැසරීම් මා විසින්මත්, පිරිණිවීමට අවසර ඉල්ලා පැමිණි රාහුල මාතාවන් නොහොත් යශෝධරා, සතවිරිත් වහන්සේලාවත්, එයට අමතරව විංචිමානවිකාව ලවාත් පන්සිය පණස් ජාතක කථා වස්තුවෙන් කිසිවෙක් නොව ශ්‍රී මුඛ දේශනාවන් මඟින්ම පෙන්වා දුන් ආකාරයට මාරදුතිය ලවා :-

තමන් වහන්සේගේ සසර ගමනේදී වූ නින්දා අපහාස, ස්ත්‍රීන්ට වසඟවීම ආදිය නිසා විඳි ගැහැට සියළුම ලෝක සත්වයාගේ හිතසුව පිණිස සසර ඇලීම්, හව තෘෂ්ණාවන් නිසා වන දුකකින් මැනවින් පෙන්වාදීමක් ආදර්ශය පියෙක් තමාගේ පෙර වැරදි පෙන්වාදී එයින් මිදෙන ආදර්ශයත්, මම මෙතරම් බුන්මවාරියෙක් වුවාට පෙර සිටියේ මෙවන් තත්වයක බව එම මරගනන් ලවාම ප්‍රකාශ කරවා තව තවත් නින්දා අපහාස කලත් එකියන් දෙස බැලුවේ වෙසතුරු ආත්ම භාවයේ සිටි සිඟිති සුරතල් ක්‍රිෂ්ණජනා දෙස බලන ආකාරයටය. අපි මේවායින් ගත යුතු ආදර්ශය නම් අනියම් පෙම් සබඳතා බිඳවැටීම නිසා ස්ත්‍රීන් පුරුෂයන් වෙතත් පුරුෂයන් ස්ත්‍රීන් වෙතත් ප්‍රමාණයට වඩා බලාපොරොත්තු විශ්වාස නොතබා මධ්‍යස්තව සිතා තිරිසනුන්ටත් අන්තව කරන ජීවිත හානි ආදී අපරාධයන්ගෙන් වැළකී යහපත් රටට, ජාතියට, ආගමට ගෞරවයක් වන ආකාරයට වග කිවයුතු ආදර්ශමත් චරිතයක් බවට පත්වේවා.

මෙම දහම් ග්‍රන්ථය සම්පාදනය කරනු ලැබුයේ ක්‍රිස්තු වර්ෂ 2010 ජුනි මාසයේ දැරණියගල ශෛලාරාමයෙහි වැඩ සිටි කෙටි කාලය තුළදීය. මෙම ග්‍රන්ථය නැවත පිටපත් කලේ ක්‍රිස්තු වර්ෂ 2014 ඔක්තෝම්බර් මාසයේ ශ්‍රී කල්‍යාණී යෝගාශ්‍රම මූලස්ථානය වන ගල්දූව අම්බලන්ගොඩදීය. මෙතෙක් කල් මෙය එළිදැක්වීමට ප්‍රමාද වූයේ අනුග්‍රහකයින් නොමැතිවීම නිසයි.

දැරණියගල වැඩ සිටි කෙටි කාලය තුළ එහි බෝධීන් වහන්සේට ඉහළින් කඳු ගැටේ තිබිණු ජරාවාසයට ගිය කුටියක් තුළ අපවත් වූ ස්වාමීන් වහන්සේ නමකගේ මිනී අළු බඳුනක් ඒ තුළ අවුරුදු 5 ට වැඩි කාලයක් තිබුණු නිසා කිසිවෙක් ඒ දෙසට ගියේවත් නැත. මම එහි වැඩ සිටි කාලය තුළ එම අළු කලය ඉවත් කර දායක මහතෙකුගේ සහායෙන් සුදු පවිත්‍ර කර හුණු ගා වටේ පරිසරයත් යම් ප්‍රමාණයකින් සකස්කර මාගේ ආවාසය බවට පත්කර ගතිමි. එහි ප්‍රධාන දායක මහතා වන ගැමි රස හෝටලයේ අධිපතිතුමා මා හමුවීමට පැමිණි බොහෝ සෙයින් සතුටට පත්වීමත්, මට උදව් උපකාර කරලත් එතුමාට මගෙන් විය යුතු ධර්මදානය දීමට බාධාවක් තිබුණු නිසා එතුමාට මෙලොව වශයෙන් දිට්ඨ ධර්ම වේදනීය වශයෙන් විපාක දෙන තම පියාණන් ඔත්පලව සිටීම ආදර්ශය ස්වාමී දියණියන් එවන් තත්වයකට වැටී තිබුණත් ඒවා පෙන්වාදීමට තිබුණු බාහිර ප්‍රශ්න නිසා වැඩිකල් නොගොස් මටද එම ස්ථානයෙන් යාමට සිදුවිය.

මීට මෙතැනි,
පූජ්‍ය අකුරේගොඩ රතනසාර හිමි,
අලව්වත්ත සණස බැංකුව හාබේ,
අසෝකා ආරණ්‍ය සේනාසන පාර,
අලව්ව.

13.11.2017

මහණෙහි බලනු රන් මිණි මුතු දී සහවාසය ලැබුව සිරිමා ඇයි

ගත්ත තිත්ත

පුන් සිසි එබෙයි අඹරේ පුළුමකට
සං ගීතවත් වෙයි කරලිය කිකිණි
නැං වෙන සරා ගියෙන් වී සැවොම
නින්දක් නොමැති නෙන් ඇත ඇගෙ රැඟුම

වෙලා
සලා
මුලා
බලා

මද හස සමග මුසු වූ නෙතගනි
පද වන මිණි මෙවුල ඉන් විහිදෙන
බැඳ ලයි රසවතුන් ඇගෙ රැසිරෙහි
පුද දෙයි තිළිණ පාමුල එළිවෙන

බැල්ම
කැල්ම
ඇල්ම
කල්ම

රග පා අනග මන්මත් කළ
නැග නිසි 'ජීවකගේ' සිරිමා
ඉග සුග සලනු දුටු සලෙලුන්
දග කරනවලු ලැබුමට රස

මෝහිනිය
ශෝහනිය
දේහනිය
රාජ්නිය

සල් ගොමුවක උදේ විල්තෙර සවස
ගැල් වෙයි සුවඳ වන්දන සිටු පියෙස්
දූල් වෙන පහන් තරුණයින්ගේ රසැස්
මල් හීසර විදිනවලු මේ දවස්

කල
තුල
වල
වල

එන් කම් වලින් හෙබි සළ පිළි නිති
වන් දන උලා තන තිසරුන් මුතු
පින් ලඳ රජගහේ පස්කම් සැප
සුන් විය හදිසියේ ලෙඩකින් පණ

ඇන්ද
බැන්ද
වින්ද
කෙන්ද

දෑක රස කාමිනිය රූපෙට වසඟ
එක සඟ නමක් සිටියා පෙම් මනින
දුක ඉවසිය නොහිව ඇය මරු ගිලපු
හැති ලුනි සයනෙ උපවාසය කරන

උන
මන
දින
මෙන

දම් රස බෙදන සතහට බුදු සමිඳු
ලං විය 'වේළු වනයට' දුක රැඳුන
දන් වා රජුට රකිනට මළ සිරුර
ගෙන් විය නුවරු සොහොනට කුතුහලය

මගේ
යුගේ
ඇගේ
ඇගේ

තුන් ලෝ පියා සඟගන පිරි
දුන් සොහොනෙහිය මෙත් කරුණා
අන් තිම කෙළවරෙහි සිය හිස
පෙම් කල සඟ නමද ඇත නෙන්

වරාගෙන
දයාවෙන
නමාගෙන
තෙමාගෙන

තෙදි නක් ගෙවී ගිය මළකුණ දුගඳ
රෙදි කඩ සැරව හා මුසුවී පොළොව
මදි පාඩුවට පනුවන් සිලි සිලියෙ
ඉදි මුන සිරුර නිලමැසි රජ දහන

හමයි
තෙමයි
බමයි
තමයි

දෑන ගෙන බුදු මැණික රැඳි පිළිකුල
නැණ සින් බලා පිළියම් තනමින්
දනහට ඇසෙන සේ අමතා මහ
පැණ යක් අසයි ගොස් ඇගෙ මළකුන

හොඳට
එයට
රජුට
ලගට

මහ රජ කියනු මැන මේ 'සිරිමා
එහෙ මයි බුදු පියේ පිළිවිසියේ
දහ සක් ගෙවා රසවෙනකුට මන
සහ කාරියට ගන්නට නොකියනු

වන්ද'
කිමිද?
බැන්ද
මන්ද?

රන් දහසක් ගෙවා සිරිමා ලැබ	ගන්න
එන් නකො දනවතෙක් මේ පිරිසෙහි	ඉන්න
දන් වුව විටදී බුදු අණ මහ රජු	ඔන්න
සන් සුන් විය කවරුන් සෙල් රූ	වැන්න

ටික ටික අඩු කලද මිණි සිරිමා	වන්නේ
එක දනවතෙකුවත් නැහැ ඇය ඉල්	ලන්නේ
නික මට ගන්න බල කෙරුවද නෑ	ගන්නේ
රැක ගෙන හිනා දැනින් නුවරුන්	ඉන්නේ

මහණෙනි බලනු රන් මිණි මුතු දී	ගත්ත
සහ වාසය ලැබුව සිරිමා ඇයි	තිත්ත
නැහැ කිසිවෙක් බලන ඇගේ දේහය	පැත්ත
දහ මක් දෙසයි බුදු හිමි මතු කොට	ඇත්ත

පට පිළියෙන් වැසුව වන්දන සුවද	කවා
නට වන සිරුර අනුරාගෙන් උදය	හවා
හෙට කුණු ගොඩකි ඉවසුනු බෑ දුගඳ	පවා
'කට යුතු කරවි' මහණෙනි සිහි නුවණ	මවා

චතුපිටිවල - සිරි විල්සන්